

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE

SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD NOVI TRAVNIK
Broj: 06 0 U 022072 26 U
Novi Travni, 17.04.2026. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sutkinja Aida Pezer-Alić, kao predsjednica vijeća, Vesna Vujica i Lazarela Porić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Lidije Kolak, rješavajući po zahtjevu tužitelja Otvoreno dioničko društvo Konfekcija „Borac“ d.d. Travnik, ul. Tvornička b.b. Travnik koga zastupa punomoćnik Ivan Matišić, advokat iz Travnika, ul. Bosanska broj:41A, za odlaganje izvršenja rješenja Federalnog ministarstva financija/finansija, ul. Mehmeda Spahe broj: 5., Sarajevo broj: 03-12-2-OP-596/23 K od 30.01.2026. godine, dana 17.04.2026. godine donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Zahtjev tužitelja Otvoreno dioničko društvo Konfekcija „Borac“ d.d. Travnik, ul. Tvornička b.b. Travnik za odlaganje izvršenja rješenja Federalnog ministarstva financija/finansija Sarajevo broj: 03-12-2-OP-596/23 K od 30.01.2026. godine, odbacuje se kao nepotpun.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 11.04.2026. godine podnio ovom sudu tužbu protiv tuženog Federalnog ministarstva financija/finansija Sarajevo radi poništenja rješenja tuženog broj: 03-12-2-OP-596/23 K od 30.01.2026. godine, a kojim rješenjem je odbijena kao neutemeljena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Porezne uprave Kantonalni porezni ured Novi Travnik broj: 13-6-01-12-26-467/23 VL-1 od 12.06.2023. godine, te je odlučeno da je predmetno rješenje konačno.

Tužitelj je uz tužbu podnio i zahtjev za odlaganje izvršenja rješenja tuženog od 30.01.2026. godine, a u smislu odredaba člana 17. Zakona o upravnim sporovima. U obrazloženju zahtjeva se navodi da bi izvršenjem rješenja o prinudnoj naplati tužitelju bila nanesena nenaknadiva šteta jer bi blokada računa i zapljena sredstava dovela do prestanka rada privrednog društva, da veliki broj radnika ne bi mogao u mirovinu nakon četrdeset godina rada, budući da tužitelj ne bi mogao aplicirati za grant sredstva što bi dovelo do podizanja socijalnih nemira, kao i da bi svako postupanje po rješenju o prinudnoj naplati obesmisliilo proces konsolidacije koja traje do 31.12.2027. godine.

Nakon što je ovaj sud, prije ispitivanja utemeljenosti podnesenog zahtjeva za odlaganje izvršenja naprijed navedenog rješenja, ispitao postojanje zakonskih pretpostavki za postupanje po predmetnom zahtjevu pa je odlučio kao u izreci rješenja iz sljedećih razloga:

Prema odredbama članka 17. stavak 2. i stavak 4. Zakona o upravnim sporovima tužitelj uz zahtjev za odlaganje izvršenja osporenog upravnog akta mora priložiti dokaz o podnesenoj tužbi, a po svakom takvom zahtjevu nadležni organ odnosno nadležni

sud kome je tužba podnesena mora donijeti i rješenje najkasnije u roku od 3 (tri) dana od prijema zahtjeva, s tim što tužitelj može pismeno zatražiti od nadležnog suda da odluči o njegovom zahtjevu za odlaganje izvršenja samo pod uvjetom ako prethodno nije tražio odlaganje izvršenja rješenjem kod organa nadležnog za provođenje izvršenja osporenog upravnog akta. Iz ovakve zakonske formulacije proizlazi da je o zahtjevu tužitelja za odlaganje izvršenja osporenog rješenja postavljenog u toku upravnog spora primarno nadležan da odlučuje upravni organ nadležan za provođenje izvršenja tog akta, a podredno i nadležni sud kome je tužba podnesena pod strogim uvjetom da tužitelj to pismeno zatraži od suda i da prethodno nije tražio odlaganje kod nadležnog organa, dok i nadležni organ i nadležni sud moraju po zahtjevu donijeti rješenje najkasnije u roku od 3 (tri) dana od prijema zahtjeva.

Tužbu kojim je tužitelj pokrenuo upravni spor i zahtjev za odlaganje izvršenja sud je zaprimio isti dan tj. 14.04.2026. godine zbog čega je sud bio u zakonskoj obavezi da o istom odluči najkasnije do 17.04.2026. godine. Kako tužitelj uz zahtjev za odlaganje izvršenja nije priložio dokaz o tome da takav zahtjev nije prethodno podnosio nadležnom organu uprave, to je sud njegov zahtjev odbacio kao nepotpun, a primjenom odredba članka 334. stavak 2. i članka 336. stavak 3. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) u vezi sa člankom 55. Zakona o upravnim sporovima. Ovo iz razloga što zakonski rok od 3 (tri) dana iz članka 17. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima, u kojem nadležni sud mora odlučiti o zahtjevu za odlaganje izvršenja, ne omogućava sudu pozivanje tužitelja da uredi svoj zahtjev, pa pošto tužitelj prema stavku 4. istog članka zahtjev za odlaganje izvršenja može postaviti nadležnom sudu samo pod uvjetom ako prethodno nije tražio odlaganje izvršenja kod nadležnog upravnog organa, to stvara (podrazumijeva) obvezu tužitelja da podnese uredan i potpun zahtjev da bi sud po njemu mogao meritorno odlučiti, a ukoliko se ne radi o takvom zahtjevu, kao što je to slučaj u ovom predmetu, sud ga mora odbaciti. U smislu ujednačene sudske prakse treba ukazati da je prednji stav zauzet i u rješenju Vrhovnog suda Federacije BiH broj: UŽ-280/00 od 15.02.2001. godine.

Zapisničar
Lidija Kolak

Predsjednica vijeća
Aida Pezer-Alić

Pouka: Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena.
(Član 40. Zakona o upravnim sporovima)